

Newsletter

Editie december 2016

Audit & Assurance

- 02 Recente CBN-advies
- 03 Wijzigingen tweede deel commissarisverslag

Tax & Legal

- 04 Waardevermindering op leningen aftrekbaar?
- 05 Nieuwe kans op fiscale regularisatie van niet-belaste inkomsten en/of kapitalen
- 06 Begroting in evenwicht – fiscale maatregelen in het vooruitzicht
- 08 Een tweede verblijf in het buitenland: een goed idee?
- 11 Nieuwe belastingplichtige? Gebruik het nieuwe formulier!
- 12 Belangrijke versoepeling bewijslast btw bij vrijgestelde intracommunautaire leveringen
- 13 Kwartaalaangiften zonder voorschotten in zicht
- 14 Toch recht op aftrek in geval van niet conforme factuur?
- 15 Algemene verordening gegevensbescherming – ook voor u van belang!
- 17 Correcte vertegenwoordiging van vennootschappen

Agenda

- 20 Seminars & opleidingen i.s.m. Grant Thornton

Recente CBN-adviezen

CBN-advies 2016/14

Bestellingen in uitvoering: wijzigingen door het koninklijk besluit van 18 december 2015

CBN-advies 2016/15

Vergoedingen aan bestuurders en werkende vennoten

CBN-advies 2016/16

Kosten van onderzoek en ontwikkeling: wijzigingen door het koninklijk besluit van 18 december 2015

CBN-advies 2016/17

Verenigingen en stichtingen: certificatie van aandelen van handelsvennootschappen

CBN-advies 2016/18

Prestaties geleverd aan overheid - verschuldigde btw

CBN-advies 2016/19

Consortium: toepasselijke rapporteringsstandaard - vrijstelling van subconsolidatie

CBN-advies 2016/20

Leveranciersschulden en schulden aan de overheid in het kader van een WCO

CBN-advies 2016/21

Actualisatie van uitgestelde belastingen

Wijzigingen tweede deel commissarisverslag

De wet van 18 december 2015 tot omzetting van een Europese Richtlijn inzake de jaarrekening wijzigd het Wetboek van vennootschappen. De wijzigingen hebben eveneens gevolgen voor het tweede deel van het commissarisverslag, en dit vanaf de boekjaren die beginnen op of na 1 januari 2016.

Overeenkomstig artikel 144, eerste lid, 9° van het Wetboek van vennootschappen dient de commissaris te verklaren of de documenten die overeenkomstig artikel 100 moeten worden neergelegd zowel qua vorm als qua inhoud de verplichte informatie bevatten. De commissaris dient hiertoe in het tweede deel van zijn verslag een verklaring op te nemen met betrekking tot de sociale balans en de andere documenten die met de jaarrekening moeten worden neergelegd, aangezien de sociale balans geen deel meer uitmaakt van de jaarrekening maar toch moet worden neergelegd en gecontroleerd door de commissaris. Ook de paragraaf met betrekking tot het nazicht van het jaarverslag wordt aangepast en in voorkomend geval wordt er in het tweede deel van het commissarisverslag een bijkomende paragraaf opgenomen met betrekking tot de documenten die volgens artikel 100 moeten worden neergelegd.

Waardevermindering op leningen aftrekbaar?

Wanneer één van uw klanten insolvent is, kan u – in afwachting van een vereffening – reeds het verlies aftrekken door middel van het boeken van de waardevermindering. De fiscus aanvaardt deze aftrek mits de waardevermindering werd geboekt om het hoofd te bieden aan scherp omschreven verliezen die volgens de aan de gang zijnde gebeurtenissen waarschijnlijk zijn en waarvan de waarschijnlijkheid blijkt uit bijzondere tijdens het belastbare tijdperk voorgekomen omstandigheden. Waardeverminderingen die voortvloeien uit een algemeen en hypothetisch risico zijn niet aftrekbaar.

De vraag rijst of dit ook mogelijk is voor leningen waarvan het verlies waarschijnlijk is. De fiscus aanvaardt principieel enkel waardeverminderingen op 'handelsvorderingen' (i.e. vorderingen die voortvloeien uit verrichtingen die tot de normale bedrijfsuitoefening van de onderneming behoren). Een fiscale aftrek kan dan pas plaatsvinden bij de effectieve realisatie van een verlies op een lening (bijv. sluiting vereffening).

De rulingdienst is een andere mening toegedaan. In een recente beslissing (2015.457) stelt zij dat in het Wetboek enkel verwezen wordt naar de algemene term 'vorderingen' en dat dus ook waardeverminderingen op leningen – waarvan de inning twijfelachtig is – aftrekbaar zijn. In de concrete casus betrof het wel een vennootschap met als statutair doel 'het verstrekken van leningen en het ten laste nemen van daarmee gerelateerde kosten en risico's', maar de beslissing kan o.i. ruimer worden geïnterpreteerd. Bij een eventuele discussie hieromtrent met de fiscus, kan deze beslissing mogelijk van pas komen.

Nieuwe kans op fiscale regularisatie van niet-belaste inkomsten en/of kapitalen

Vanaf 1 augustus 2016 is het (opnieuw) mogelijk om niet-aangegeven inkomsten en fiscaal verjaarde kapitalen te regulariseren door deze alsnog spontaan aan te geven en te laten belasten. Door de betaling van een éénmalige bijkomende heffing kunnen particulieren en rechtspersonen aldus zowel fiscale als strafrechtelijke immuniteit bekomen.

Naast de oorspronkelijk verschuldigde belastingen (inclusief aanvullende crisisbijdrage en gemeentebelasting) betaalt de aangever een regularisatieheffing van 20% van de niet-aangegeven inkomsten. Fiscaal verjaarde kapitalen (in principe na 7 jaar) kunnen geregulariseerd worden tegen betaling van een heffing van 36%. Beide tarieven zullen jaarlijks met 1% stijgen tot 25% en 40% in 2020.

Indien u wenst te regulariseren, moet u alle voor fiscale regularisatie vatbare sommen aangeven (globale regularisatie) en draagt u het bewijsrisico. Indien u niet afdoende kan bewijzen dat een deel van de inkomsten / kapitalen reeds zijn normale belastingregime heeft ondergaan, zal dit eveneens geregulariseerd moeten worden.

Regulariseren is mogelijk door middel van het indienen van een regularisatieaangifte bij het zgn. 'Contactpunt regularisatie' van de FOD Financiën.

Bovenstaande geldt enkel voor inkomstenbelasting. De Vlaamse overheid heeft inmiddels beslist om een eigen fiscale regularisatie in te voeren voor Vlaamse belastingen (erfbelastingen en registratielastingen). Voor niet-verjaarde ontdoken erfbelasting zou een tarief gelden van 35% (in de rechte lijn) of 70%. Voor andere niet-verjaarde belastingen is het tarief 20%. Verjaarde bedragen zouden in 2017 onderworpen worden aan een tarief van 37%. Dit tarief zal jaarlijks met 1% stijgen tot 40% in 2020.

Begroting in evenwicht – fiscale maatregelen in het vooruitzicht

Naar jaarlijkse gewoonte heeft de federale regering bij het begin van de herfst haar begrotingsoverleg afgerond. Sinds de zomermaanden zag het ernaar uit dat, naast een akkoord over de begroting, de regering zou werken aan een grondige hervorming van de vennootschapsbelasting. De regeringspartijen hebben over dit laatste geen eensgezindheid kunnen vinden, onder meer doordat een van de regeringspartners een meerwaardebelasting op aandelen eiste.

Uiteindelijk werd er beslist om het akkoord over de begroting los te koppelen van de zogenaamde structurele hervormingen. De debatten over de hervorming van de vennootschapsbelasting, de meerwaardebelasting op aandelen en enkele andere hervormingen worden wellicht in de komende maanden verdergezet.

Toch heeft het begrotingsakkoord aanleiding gegeven tot enkele fiscale maatregelen die toch wel wat stof hebben doen opwaaien. We lichten ze hierna kort voor u toe, samen met enkele kanttekeningen.

- Het algemeen tarief inzake roerende voorheffing zal verder stijgen naar 30%. Dit nieuwe tarief zal sowieso van toepassing zijn op uitkeringen vanaf 1 januari 2017. Al kan niet uitgesloten worden dat de stijging al vroeger van kracht zal worden.

Opmerkelijk is dat deze stijging initieel op tafel lag als één van de maatregelen om de hervorming van de vennootschapsbelasting budgetneutraal te houden. Bij afwezigheid van een akkoord over die hervorming werd de verhoging van de roerende voorheffing toch behouden als maatregel die extra belastinginkomsten moet opleveren om de begroting op koers te houden.

Intussen is ook bekend geworden dat voor uitkeringen van ‘liquidatiereserves’ binnen de 5 jaar na de aanleg ervan, het tarief van de roerende voorheffing zal stijgen van 17% naar 20% (voor nieuw aan te leggen reserves vanaf 1 januari 2017). Het tarief van 5% voor uitkeringen na verloop van die 5 jaar zou ongewijzigd blijven.

Het ‘gecombineerde’ tarief voor uitkeringen uit de ‘liquidatiereserves’ zal voortaan dus ofwel 10% (bij uitkering bij liquidatie) of 15% (bij uitkering voor liquidatie, maar na verloop van 5 jaar) of 30% (bij uitkering voor liquidatie en binnen de 5 jaar na aanleg) bedragen.

- De verguisde speculatiebelasting wordt na 1 jaar alweer afgeschaft aangezien zij meer bleek te kosten dan dat ze opbracht. Tegelijkertijd werd beslist om de opbrengsten uit de beurstaks te verhogen door enerzijds de maximumbedragen gevoelig te verhogen en door anderzijds de ‘scope’ uit te breiden naar transacties via buitenlandse tussenpersonen.

- Ook de bedrijfswagens moeten (nog maar eens) voor extra belastinginkomsten zorgen. Er wordt gewag gemaakt van een bijkomende taxatie op tankkaarten in hoofde van de werkgevers. Over de manier waarop men dit concreet wil realiseren bestaat nog geen duidelijkheid.

Vermoedelijk werkt men aan een soort van forfaitaire taxatie in hoofde van de werkgevers. Of dit tevens een nieuwe minimumtaxatie zal zijn (los van overgedragen verliezen, etc.) weten we nog niet. Ook de berekeningswijze (en de verschillende elementen in die berekening) zijn op dit moment nog niet bekend.

- Nog wat betreft de bedrijfswagens heeft men het plan vooropgesteld om werknemers met een bedrijfswagen de keuze te geven om hun bedrijfswagen in te ruilen voor een mobiliteitsbudget (lees: een extra cash nettoloon). Ook over deze maatregel bestaat nog grote onduidelijkheid. Men wil dit budgetneutraal houden voor zowel de werkgever als voor de werknemer, als (uiteraard) voor de staatskas. Alle waarnemers zijn benieuwd of en hoe men daarin zal slagen.

- Tenslotte heeft de regering ook haar pijlen gericht op de zogenaamde ‘interne meerwaarden’. Deze doen zich voor wanneer men beslist aandelen van een werkvennootschap in te brengen in een holdingvennootschap die op die manier boven de werkvennootschap wordt geplaatst. Deze techniek werd in het verleden vaak toegepast. Voor zover men kon aantonen dat deze verrichting kaderde in het ‘normaal beheer van privaat vermogen’, kon men immers vervolgens reserves uit de werkvennootschap (quasi) onbelast opstroomen naar de aandeelhouder door een combinatie van een dividend uit de werkvennootschap en een daaropvolgende kapitaalvermindering bij de holdingvennootschap.

Het standpunt van de belastingadministratie (bij monde van de rulingcommissie) is door de jaren heen enkele keren bijgesteld. In het verdere verleden zijn er verschillende rulings afgeleverd die deze techniek honoreerden. Sinds eind 2013 is de aantrekkelijkheid van deze techniek dan weer fel afgenomen door het gewijzigde standpunt van de rulingcommissie.

De regering haalt de (potentiële) fiscale optimalisatie nu volledig onderuit door te bepalen dat voor inbrengverrichtingen vanaf 1 januari 2017 het fiscaal gestorte kapitaal op het niveau van de holdingvennootschap beperkt zou worden tot de aanschaffingswaarde van de ingebrachte aandelen in hoofde van de inbrenger. Het positieve verschil tussen de werkelijke (inbreng)waarde en die aanschaffingswaarde zou voortaan aangemerkt worden als “belaste reserve in kapitaal”. Het gevolg is dat een toekomstige kapitaalvermindering voortaan fiscaal grotendeels beschouwd zal worden als een dividenduitkering, onderworpen aan de roerende voorheffing.

Daarnaast kondigt de regering aan dat al dergelijke inbrengverrichtingen van voor 1 januari 2017 zullen onderworpen worden aan een “gerichte controleactie” op basis van de algemene anti-misbruikbepaling.

Wij houden u via onze website en volgende edities van deze newsletter op de hoogte van toekomstige ontwikkelingen omtrent deze en andere fiscale maatregelen.

Een tweede verblijf in het buitenland: een goed idee?

Vele Belgen dromen van een eigen tweede verblijf in het buitenland, of zijn op zoek naar een goede belegging. Soms spelen ook fiscale motieven. Echter, bij de aankoop komt heel wat kijken. Naast Belgische fiscale implicaties mag de impact van de lokale juridische en fiscale regels niet worden onderschat.

Welke staat heft belastingen?

Elke staat bepaalt soeverein welke belasting in zijn land wordt geheven. Dat geldt voor de jaarlijkse inkomstenbelasting, maar ook voor schenkings- en successierechten. Ter vermijding van internationale dubbele belasting worden dubbelbelastingverdragen gesloten. België heeft een uitgebreid verdragennetwerk. De dubbelbelastingverdragen bevatten regels tot toewijzing van de heffingsbevoegdheid aan de ene of de andere staat alsook een methode ter voorkoming van internationale dubbele belasting. In de meeste gevallen mag de staat waar het onroerend goed gelegen is, belasting heffen. België verleent dan veelal één of andere vorm van vrijstelling (zie hierna).

Wat zijn de Belgische implicaties?

Belgische personenbelasting

Indien we te maken hebben met een Belgisch rijksinwoner die onderworpen is aan de Belgische personenbelasting, zal deze ook in de Belgische aangifte de buitenlandse onroerende inkomsten moeten opnemen.

- Indien het in het buitenland gelegen onroerend goed wordt verhuurd, dient de jaarlijkse brutohuuropbrengst, verminderd met de buitenlandse belasting m.b.t. het onroerend goed, te worden opgenomen.

- Voor niet verhuurde onroerende goederen die in het buitenland gelegen zijn, dient de theoretische huurwaarde te worden aangegeven. Dit is de gemiddelde jaarlijkse huuropbrengst die u had kunnen innen, indien u het onroerend goed had verhuurd. Ook hiervan kan u de in het buitenland betaalde belasting m.b.t. het onroerend goed aftrekken.

Deze inkomsten worden vrijgesteld van Belgische belastingen maar er wordt wel rekening mee gehouden voor de bepaling van het belastingtarief, van toepassing op de andere te belasten Belgische inkomsten (d.i. de zogenaamde vrijstelling met progressievoorbehoud). Door de aangifte van het buitenlands onroerend inkomen zal de belastingdruk op de overige inkomsten dus toenemen.

Voor niet-verhuurde goederen baseren belastingplichtigen hun aangifte vaak op het in het buitenland vastgesteld forfaitair inkomen (vergelijkbaar met het Belgische kadastraal inkomen). Hoewel de fiscale impact eerder gering is (vrijgesteld inkomen met progressievoorbehoud, zie hiervoor), werd dit punt door de fiscale administratie dikwijls ter discussie gesteld. Daar stelde de fiscale administratie dat er rekening moest worden gehouden met een veelal hogere werkelijke huurwaarde, waardoor dit leidde tot de toepassing van een hoger belastingtarief.

Het Hof van Justitie heeft hieraan een halt toegeroepen. Het hof oordeelde het volgende: een Belgisch onroerend goed dat niet wordt verhuurd, wordt belast op basis van zijn (veelal laag) kadastraal inkomen (KI). Als het belastbaar inkomen van het buitenlands goed door de toepassing van de huurwaarde hoger is en er daardoor een hoger tarief van personenbelasting verschuldigd is, is er sprake van een schending van het vrije verkeer van kapitaal. Het belastbaar inkomen van een Franse vakantiewoning moest in casu aldus worden bepaald op zijn buitenlands forfaitair inkomen ('valeur locative') dat vergelijkbaar is met het Belgische KI, eerder dan op zijn werkelijke huurwaarde.

De rechtspraak volgde de voormelde uitspraak en intussen is er een administratieve circulaire die de voormelde principes nader toelicht en bevestigt. Dit geeft rechtszekerheid wat betreft de landen waar een dergelijke forfaitaire waardering bestaat (bv. in Frankrijk de 'valeur locative', in Spanje de 'valor cadastral'). Voor lidstaten zonder forfaitaire waardering blijft de impact van deze evolutie vaag en voor niet-Europese tweede verblijven wijzigt er niets – nog steeds aangifte op basis van de huurwaarde.

Belgische successierechten

Bij het openvallen van de nalatenschap van een Belgisch rijksinwoner zijn Belgische successierechten verschuldigd op alle vermogensbestanddelen (roerend / onroerend), waar ze zich ook bevinden (wereldwijd). Ook de tweede verblijven in het buitenland vallen hieronder. Het feit dat men successierechten moet betalen op het wereldwijd vermogen geeft mogelijk aanleiding tot een dubbele successiebelasting. Immers, ook het land waar het goed gelegen is, voelt zich mogelijk geroepen tot belastingheffing.

Om dubbele belasting te vermijden, worden ook inzake successierechten wel eens verdragen afgesloten. Hierin is dan bepaald welk land wanneer heffingsbevoegdheid heeft. Zo heeft België met Frankrijk een dergelijk verdrag gesloten. Het is van belang na te gaan of een dergelijk verdrag bestaat en welke implicaties de toepassing daarvan met zich meebrengen.

Indien zulks niet het geval is, kan er teruggevallen worden op de Belgische bepaling die stelt dat de effectief betaalde buitenlandse belasting in België in mindering kan worden gebracht van de Belgische successierechten (Belgische successierechten berekend op het wereldwijd vermogen). Een onroerend goed aankopen in een land dat (bijna) geen successierechten heft

op de vererving van onroerend goed kan aldus nog tot de heffing van successierechten leiden. Rekening houdend met de concrete situatie kan worden nagegaan of er een mogelijkheid bestaat de heffing te verminderen/vermijden (bijv. de gesplitste aankoop, vruchtgebruik/blote eigendom, samen met de kinderen).

Hoewel men hierbij bij de aankoop van het tweede verblijf meestal niet stilstaat, is dit toch een belangrijk punt dat de nodige aandacht verdient.

Wat zijn de belangrijkste buitenlandse aandachtspunten?

Vooraleer tot aankoop over te gaan, dient u o.m. aandacht te hebben voor volgende aspecten, rekening houdend met de in het buitenland geldende lokale regels en implicaties bij toepassing hiervan:

- Is de eigendomstitel in orde? U dient m.a.w. na te gaan/te laten nagaan wie de rechtmatige eigenaar is (soms zijn er zelfs meerdere eigenaren) en of de eigenaar bevoegd is te verkopen, o.m. door een uittreksel te laten opvragen uit het lokaal eigendomsregister (kadaster).

- Is de bouwvergunning in orde? Bij de aankoop van een nieuwbouw dient te worden nagegaan of aan bijv. de projectontwikkelaar of de huidige eigenaar wel een bouwvergunning is afgeleverd. Ook bij de aankoop van een bestaand onroerend goed is het van belang dit na te gaan, ook m.b.t. de verbouwingen/aanbouw. Risico bestaat immers dat de bouwovertreiding herleeft indien u na de aankoop overgaat tot verbouwing.
- Is het onroerend goed bezwaard? U moet er zeker van zijn dat het onroerend goed vrij is van beslagen en hypotheek, want deze gaan over op de nieuwe eigenaar en kunnen dus op u verhaald worden.
- Is het bestemmingsplan gecheckt? In het bestemmingsplan staat of het huis overeenkomstig de richtlijnen in het bestemmingsplan gebouwd is en wat er de komende jaren aan (bouw)ontwikkelingen gepland staat (autobanen, discotheken, winkelcentra, groenvoorzieningen).
- Is het pand bouwkundig en bouwtechnisch in orde? Hiertoe laat u best een onderzoek doen naar de bouwkundige staat van het pand en alle installaties. Naast voormeld voorafgaand onderzoek dient u onder meer ook stil te staan bij de lokale fiscaal-juridische implicaties bij en na de aankoop.
- Hoe gaat u het onroerend goed aankopen – in privé, via een vennootschap (misschien bestaat er een specifiek onroerendgoedvehikel in het land van aankoop?) of een gesplitste aankoop (vruchtgebruik/blote eigendom, samen met de kinderen)?
- Met welke bijkomende kosten en belastingen dienen we rekening te houden, zowel bij de aankoop als tijdens het aanhouden van het buitenlands onroerend goed?
- Hoe worden de eventuele huurinkomsten belast?
- Wat zijn de implicaties indien het onroerend goed/aandelen van de vennootschap die het onroerend goed aanhoudt, wordt/worden verkocht: meerwaardebelasting, andere belasting?
- Bij de verdere vermogensplanning dient rekening te worden gehouden met de toepasselijke regels inzake schenkings- en successierechten.

Conclusie

Hoewel er bij de aankoop van een tweede verblijf in het buitenland in eerste instantie niet gedacht wordt aan voormelde diverse aspecten, is het toch belangrijk om hierbij nader stil te staan en onaangename verrassingen in de toekomst te vermijden. Het is bijgevolg belangrijk u te laten bijstaan door lokale specialisten die hieromtrent duiding kunnen geven.

Nieuwe belastingplichtige? Gebruik het nieuwe formulier!

Als u een nieuwe activiteit opstart waardoor u in België btw-belastingplichtig wordt, moet u voortaan de vernieuwde versie van het “formulier 604A” (Aanvraag tot btw-identificatie) gebruiken. Een invulbaar exemplaar is consulteerbaar op volgende link: <https://eservices.minfin.fgov.be/myminfin-finform/AppelPdfExt?id=2916>

De wijziging van de formulieren “604B” (Wijziging activiteit) en “604C” (Stopzetting btw-identificatie) zou volgens het bericht van de FOD Financiën later aan bod komen. Wordt vervolgd.

Belangrijke versoepeling bewijslast btw bij vrijgestelde intracommunautaire leveringen

Een intracommunautaire levering wordt van btw vrijgesteld indien de verkoper van de goederen naast de ontvangst van een buitenlands btw-nummer tevens het bewijs levert dat goederen verzonden of vervoerd zijn buiten België maar binnen de Gemeenschap. In de praktijk vormt deze bewijslast voor ondernemingen vaak een moeilijk te nemen horde, zeker in de gevallen wanneer de verkopende onderneming zelf niet instaat voor de organisatie van het vervoer. De administratieve beslissing ET.129.460 brengt hierin versoepeling door de introductie van het zogenaamde “bestemmingsdocument”, wat een belangrijke verlichting van de bewijslast bij vrijgestelde intracommunautaire leveringen kan inhouden.

Volgens de oude regeling dient een verkoper te allen tijde in het bezit te zijn van een btw-identificatienummer van de EU-lidstaat waar zijn klant gevestigd is, en dient hij “te allen tijde in het bezit te zijn van alle stukken waaruit de echtheid van de verzending of het vervoer van de goederen blijkt; hij moet ze op ieder verzoek” kunnen voorleggen.

De praktijk leert ons echter dat verkopers van goederen vaak niet beschikken over getekende vervoersdocumenten (bijv. CMR's) die door alle partijen betrokken bij het transport afgetekend

werden (i.e. de verkoper, de transportfirma, de ontvanger van de goederen). Oplossingen waarbij transportdocumenten door de transportfirma's zelf worden bijgehouden, vormen daarenboven vaak ook geen toegevoegde waarde, daar de archiveringsplicht van deze documenten in deze contracten vaak beperkt is in tijd en minder bedraagt dan wat wettelijk voorzien is (i.e. 7 jaar). Daarenboven bieden deze documenten nog steeds geen garantie dat goederen ook effectief ontvangen werden in een andere EU-lidstaat.

De problematiek wordt vaak nog erger wanneer we te maken hebben met “Ex Works” leveringen en kettingverkoop, waarbij de uiteindelijke klant zelf instaat voor het transport van de goederen. Ook in deze situaties blijft de bewijslast een heikel punt. Diverse documenten worden vaak aangewend, bijv. ondertekening afhalingsdocument magazijn, enz. Maar geen enkel document op zich vormt een sluitend bewijs!

De Administratie aanvaardt daarom vanaf 1 juli 2016, rekening houdend met het Europese kader (i.e. art. 131 richtlijn 2006/112/EG, dat stelt dat btw-vrijstellingen op eenvoudige wijze toegepast dienen te worden), dat een zogenaamd “Bestemmingsdocument”, dat zowel op papier als elektronisch kan worden uitgereikt, voor btw-doeleinden kan gelden als enig

alternatief bewijs van vervoer. Dergelijk document attesteert in feite dat goederen in het bezit zijn van een koper in een andere EU-lidstaat dan België. Dit document kan zowel door de verkoper als de koper worden opgemaakt. Naast de volledige identificatie van de koper en de verkoper, bevestigt dit document de aankomst van de goederen in een andere EU-lidstaat (datum, plaats, enz.) en de periode waarop dit betrekking heeft. Daarnaast omvat dit document een volledige beschrijving van de goederen, een verwijzing naar de onderliggende facturen/ bestelbonnen, de prijs van de goederen, een attestering voor ontvangst door één door de koper aangeduid persoon (vooraf vast te leggen), enz.

Het bestemmingsdocument wordt vermoed juist te zijn indien de verkoper te goeder trouw handelt en hij de verkoopfactuur, de betaling van de factuur, de transportfactuur (indien hij zelf instaat voor het transport), de ingediende intracommunautaire opgaven,... kan voorleggen. Dit vermoeden is echter een weerlegbaar vermoeden.

Om het hoofd te kunnen bieden aan misbruiken behoudt de administratie zich dan ook het recht voor om bij twijfel andere documenten op te vragen, en dit teneinde de echtheid van de onderliggende transacties te kunnen vrijwaren.

Kwartaalaangiften zonder voorschotten in zicht

Kwartaalaangevers zullen in de loop van een kalenderkwartaal geen voorschotten meer moeten betalen. Wel zullen zij, net als de maandaangevers, uiterlijk op 24 december van het kalenderjaar een voorschot moeten betalen op de btw verschuldigd over de handelingen van het vierde kwartaal van dat jaar. Een ontwerp van koninklijk besluit dat deze bepalingen bevat, wordt momenteel voorbereid.

Belastingplichtigen, met uitzondering van degenen die geen enkel recht op aftrek hebben, zijn gehouden iedere maand een btw-aangifte in te dienen (artikel 53, §1, 2° W. Btw). Wanneer echter aan bepaalde voorwaarden voldaan is, kan een belastingplichtige ervoor opteren om zijn btw-aangifte op kwartaalbasis in te dienen. In principe kunnen belastingplichtigen waarvan de jaaromzet, exclusief btw, voor de volledige economische activiteit niet meer bedraagt dan EUR 2.500.000, hiervan gebruikmaken.

Minister Van Overtveldt heeft in antwoord op een parlementaire vraag (Vraag nr. 926 van Luk Van Biesen, 18 april 2016) bevestigd dat er een ontwerp van koninklijk besluit wordt voorbereid dat de verplichting tot het betalen van voorschotten voor kwartaalaangevers zal opheffen. Deze opheffing kadert in een nog meer efficiënte administratieve vereenvoudiging ten aanzien van de btw-regelgeving.

In de plaats hiervan zullen kwartaalaangevers uiterlijk op 24 december van het kalenderjaar een voorschot moeten betalen op de verschuldigde btw over hun handelingen van het vierde kwartaal van hetzelfde jaar. Dezelfde verplichting was er reeds voor maandaangevers door de betaling van het zogenaamde “decembervoorschot”. Hiermee wordt er een gelijke behandeling tussen belastingplichtige maand- en kwartaalaangevers verwezenlijkt.

Deze evolutie is vooral gunstig voor ondernemingen die een zeer hoge of uitzonderlijke omzet hebben gedurende slechts een beperkte periode van het jaar. Voorbeelden hiervan zijn seizoensactiviteiten (verkoop van schoolboeken) of doorlopende activiteiten die slechts één keer per jaar worden afgerekend. Deze ondernemingen zullen niet langer geconfronteerd worden met een voorfinanciering van btw gedurende enkele maanden (terugbetaling is voorzien ten laatste op het einde van de derde maand volgend op de aangifteperiode), wat een positieve invloed op hun cashflow-positie zal hebben.

Toch recht op aftrek in geval van niet conforme factuur?

Om de btw te kunnen aftrekken moet de belastingplichtige onder meer beschikken over een factuur die alle verplichte vermeldingen bevat. In België wordt deze voorwaarde strikt toegepast. Als de factuur niet voldoet, wordt het recht op aftrek steevast geweigerd bij een btw-controle, volgt er een boete (10%) en worden er nalatigheidsinteressen (0,8%) opgelegd. In enkele recente arresten van het Europese Hof van Justitie lijkt het Hof de strikte toepassing van deze voorwaarde te nuanceren (Barlis 06, 15 september 2016, C-516/14 en Senatex, 15 september 2016, C-518/14).

Het recht op aftrek is essentieel in het kader van de neutraliteit van de btw en kan in beginsel niet worden beperkt. De aftrekregeling heeft immers tot doel om de ondernemer geheel te ontlasten van de verschuldigde of voldane btw in het kader van zijn economische activiteit ("neutraliteitsbeginsel").

Om de btw in aftrek te kunnen brengen, moet er voldaan zijn aan bepaalde "materiële" en "formele" voorwaarden. Aan de "materiële" voorwaarden is voldaan wanneer de aangekochte goederen of diensten door de belastingplichtige in het kader van zijn belastbare economische activiteit worden aangewend (artikel 45 W. Btw). Daarnaast zijn er "formele" voorwaarden, waaronder de voorwaarde dat de belastingplichtige in het bezit moet zijn van een factuur die alle verplichte vermeldingen bevat zoals voorgeschreven door artikel 5 KB nr. 1.

Wat als het btw-nummer of de omschrijving van de prestaties niet correct vermeld worden op de factuur? In de bovenvermelde arresten besluit het Hof dat de aftrek van btw dient te worden toegestaan indien de fiscus over de nodige informatie beschikt om te bepalen of er aan de "materiële" voorwaarde is voldaan. Indien de administratie over de nodige gegevens beschikt om vast te stellen of er voldaan is aan de "materiële" voorwaarde, zouden er

geen bijkomende vormvoorwaarden mogen worden opgelegd. Bijgevolg kan de administratie het recht op aftrek niet weigeren louter omdat een factuur de prestaties of het btw-nummer niet correct vermeldt.

Weliswaar kan er nog een sanctie worden opgelegd indien er vermeldingen ontbreken of onvoldoende zijn. Deze sancties mogen niet verder gaan dan noodzakelijk is voor de correcte inning van de btw en voorkoming van fraude. In dat opzicht oordeelt het Hof dat nalatigheidsinteressen niet in verhouding staan tot de vastgestelde inbreuk en dat het in principe zou volstaan om een geldboete op te leggen. Wellicht moet het dan gaan om een vaste geldboete en niet om een proportionele geldboete (procentuele boete) zoals in België doorgaans wordt opgelegd...

Algemene verordening gegevensbescherming – ook voor u van belang!

Op 14 april 2016 heeft het Europees Parlement de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) ofwel de General Data Protection Regulation (GDPR) goedgekeurd. De verordening zal de bestaande privacyregelgeving harmoniseren en de huidige Privacyrichtlijn 95/46/EG, die sinds 1995 van kracht is en niet meer aansluit bij het digitale tijdperk, vervangen. Gezien de AVG – anders dan de Privacyrichtlijn van 1995 – rechtstreeks van toepassing wordt in alle EU-lidstaten, geldt er voortaan nog maar één privacywet in de hele Europese Unie. De AVG zal vanaf 25 mei 2018 van toepassing zijn. De periode tot dan zal nodig zijn om organisaties en toezichthouders zich goed te laten voorbereiden. De AVG brengt namelijk heel wat belangrijke nieuwe verplichtingen met zich mee voor bedrijven, waardoor het aangeraden is om als onderneming nu al actie te ondernemen. De sancties voor het niet-respecteren zijn immers aanzienlijk: de toezichthoudende autoriteiten kunnen geldboetes opleggen tot EUR 20 miljoen of 4 procent van de jaarlijkse wereldwijde omzet.

Geografisch toepassingsgebied

Het geografisch toepassingsgebied is verruimd: de verordening is niet enkel van toepassing op in Europa gevestigde ondernemingen, maar ook op buiten de EU gevestigde ondernemingen die goederen of diensten aanbieden op de Europese markt en/of die het gedrag van Europese burgers observeren.

Privacy by design en by default

Een van de grootste nieuwigheden in de AVG is de introductie van een verplichting tot gegevensbescherming door ontwerp ('by design') en door standaardinstellingen ('by default'). Privacy by design houdt in dat men al bij het ontwerpen van nieuwe verwerkingen de bescherming van persoonsgegevens in acht moet nemen. De verplichting tot privacy by default impliceert dat de verwerkingsverantwoordelijke passende technische en organisatorische maatregelen moet nemen om ervoor te zorgen dat in beginsel alleen persoonsgegevens worden verwerkt die noodzakelijk zijn voor elk specifiek doel van de verwerking. Dit kan men dan bijvoorbeeld doen door van iemand die zich op een nieuwsbrief wil abonneren, niet méér gegevens te vragen dan nodig is.

Aanstelling data protection officer

Een andere nieuwigheid is dat ondernemingen in bepaalde gevallen een functionaris voor gegevensbescherming (FG) of data protection officer (DPO) zullen moeten aanstellen. De FG is een adviseur voor de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker en dient erop toe te zien dat het privacy-beleid van de onderneming in overeenstemming is met de verordening. Men doet er als onderneming alvast goed aan te bepalen of men in de toekomst een FG moet aanstellen.

Striktere toestemming

De verwerkingsverantwoordelijke moet kunnen aantonen dat de betrokkene toestemming heeft gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens. Deze toestemming moet door een **duidelijke, actieve handeling** worden gegeven. Het gebruik van een reeds aangekruist vakje volstaat niet! Indien de verwerking meerdere doeleinden heeft, moet toestemming voor elk daarvan worden verleend. De betrokkene heeft tevens het recht zijn toestemming te allen tijde in te trekken.

Privacy impact assessment

Indien men van plan is persoonsgegevens te verwerken en dit een groot privacyrisico oplevert voor de betrokkenen, dient men eerst, m.a.w. vóór de verwerking, een **privacy impact assessment (PIA)** of gegevensbeschermingsbeoordeling uit te voeren. Dergelijk risico kan zich voordoen bij een grootschalige verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens (o.a. ras en etnische afkomst) of van gegevens die betrekking hebben op strafrechtelijke veroordelingen. De Europese toezichthouders, waarvan de Belgische Privacy Commissie deel uitmaakt, zullen een lijst opstellen van alle soorten verwerkingen waarbij men verplicht is een PIA uit te voeren.

Voorafgaande raadpleging

Wanneer uit de PIA zou blijken dat de verwerking een hoog risico zou opleveren indien de verwerkingsverantwoordelijke geen maatregelen neemt om het risico te beperken, raadpleegt de verwerkingsverantwoordelijke, voorafgaand aan de verwerking, de toezichthoudende autoriteit (in België is dit de Privacy Commissie). Deze zal dan binnen een termijn van 8 weken schriftelijk advies verstrekken.

Meldplicht inbreuk

Indien een inbreuk i.v.m. persoonsgegevens heeft plaatsgevonden, meldt de verwerkingsverantwoordelijke deze binnen de 72 uur aan de bevoegde toezichthoudende overheid (in België: Privacy Commissie), tenzij het niet waarschijnlijk is dat de inbreuk een risico inhoudt voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen. Daarnaast moet de verwerkingsverantwoordelijke de inbreuk ook melden aan de betrokkene wanneer de inbreuk waarschijnlijk een hoog risico inhoudt voor zijn/haar privacy.

Documentatieplicht ter vervanging van de aangifteplicht

De huidige verplichting om alle geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde gegevensverwerkingen aan te geven bij de Privacy Commissie zal geschrapt worden. Vanaf de datum waarop de AVG van toepassing wordt, zullen de meeste ondernemingen (grote, d.w.z. meer dan 250 werknemers, of kleinere indien zij risicovolle verwerkingen verrichten) een geschreven of elektronisch register moeten bijhouden van alle verwerkingsactiviteiten die onder hun verantwoordelijkheid gebeuren (het zgn. '**register van de verwerkingsactiviteiten**').

Rechten voor burgers

Ook voor burgers zijn er een heel aantal nieuwe rechten m.b.t. hun persoonsgegevens. Zo krijgen zij in de eerste plaats een **recht om inzage** te verkrijgen in hun persoonsgegevens die verwerkt worden en van de verwerkingsdoelinden, de betrokken categorieën van persoonsgegevens, etc. Daarnaast krijgt de betrokkene het recht **onjuiste persoonsgegevens** te laten **verbeteren** en **onvolledige persoonsgegevens** te laten **vervolledigen**. Ook heeft de betrokkene het recht om zijn persoonsgegevens te laten verwijderen (het zgn. '**recht om vergeten te worden**'). Dit recht stelt burgers in staat om persoonsgegevens te laten verwijderen wanneer er geen legitieme reden meer is om deze te bewaren. De burger heeft in bepaalde gevallen eveneens het recht om de **verwerking** van zijn gegevens te **beperken**. Dit kan bijvoorbeeld wanneer de betrokkene de juistheid van zijn persoonsgegevens betwist. Burgers hebben eveneens onder bepaalde voorwaarden het recht om van de organisatie hun persoonsgegevens in een standaardformaat te ontvangen. Zo kunnen ze hun gegevens makkelijk overdragen aan een andere leverancier van dezelfde soort dienst ('**data portability**'). De betrokkene heeft daarnaast te allen tijde het recht om

bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens. Tot slot heeft iedere betrokkene het recht om een **klacht** in te dienen bij de toezichthoudende overheid (in België: de Privacy Commissie) wanneer hij/zij meent dat de verwerking van zijn/haar persoonsgegevens een inbreuk maakt op de verordening.

Conclusie

Gezien de AVG heel wat nieuwe verplichtingen voor organisaties met zich meebrengt, verdient het de aanbeveling alvast te onderzoeken welke persoonsgegevens er binnen de onderneming worden verwerkt, waar die vandaan komen en met wie welke gegevens worden gedeeld. Hierbij dient men dan ook te bepalen op welke rechtsgrond men zich beroept voor elke concrete verwerking. Het is aangewezen om reeds een register van verwerkingsactiviteiten op te stellen, ongeacht of men achteraf hiertoe zal verplicht zijn of niet.

Correcte vertegenwoordiging van vennootschappen

Vennootschappen treden dagdagelijks op in het rechtsverkeer. Overeenkomsten worden afgesloten, bestelbonnen worden ondertekend, personeel wordt aangeworven en ontslagen,... Een vennootschap is echter geen fysieke persoon, die zelf deze (rechts)handelingen kan stellen of de documenten kan ondertekenen die ermee verband houden. Hiertoe dient de vennootschap dan ook te rekenen op fysieke personen die dit in haar naam doen, die haar m.a.w. vertegenwoordigen. De vraag is: hoe kan worden bepaald/geverifieerd wie gerechtigd is de vennootschap te vertegenwoordigen? We focussen ons hierbij op de twee meest courante vennootschapsvormen in België, m.n. de naamloze vennootschap (NV) en besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (BVBA).

Wat is het belang van een correcte vertegenwoordiging?

Een correcte vertegenwoordiging is zeer belangrijk, zowel voor de vertegenwoordigde vennootschap zelf, voor hen die haar vertegenwoordigen, als voor derden die met haar contracteren.

Een incorrect vertegenwoordigde vennootschap kan hiervan negatieve gevolgen ondervinden. De rechtspraak van de Raad van State biedt talrijke voorbeelden van beroepsprocedures ingesteld door vennootschappen die zich benadeeld voelden in openbare aanbestedingen, die onontvankelijk werden verklaard omwille van een incorrecte vertegenwoordiging van de vennootschap, hetzij bij de deelname aan de openbare aanbesteding hetzij bij de indiening van de vordering voor de Raad van State.

Een vertegenwoordiger die zijn bevoegdheid overschrijdt, riskeert dan weer zijn persoonlijke aansprakelijkheid. Indien de incorrect vertegenwoordigde vennootschap schade zou lijden ingevolge de bevoegdheidsovertreding (bijv. advocatenkosten), zal zij die in bepaalde gevallen op de vertegenwoordiger kunnen verhalen. Bovendien zal de vertegenwoordiger zijn mandaat mogelijk beëindigd zien wegens de ontstane vertrouwensbreuk. Ook valt het niet uit te sluiten dat er begeleidende omstandigheden

zijn die de aansprakelijkheid van de vertegenwoordiger ten aanzien van benadeelde derden in het gedrang zouden kunnen brengen.

Voor derden die met de vennootschap contracteren, is het evenzeer belangrijk zich te verzekeren van een correcte vertegenwoordiging van haar medecontractant. Bij een incorrecte vertegenwoordiging is de vennootschap waarmee wordt gecontracteerd immers niet rechtsgeldig verbonden en heeft de vennootschap de mogelijkheid om de afgesloten overeenkomst niet na te leven.

Hoe kan een vennootschap worden vertegenwoordigd?

Naamloze vennootschap (NV)

In een NV vertegenwoordigt de raad van bestuur de vennootschap bij alle rechtshandelingen (art. 522 §2 W. Venn.). Er wordt algemeen aangenomen dat de ondertekening door de meerderheid van de leden van de raad van bestuur volstaat opdat de NV correct vertegenwoordigd en dus verbonden zou zijn.

- Indien de raad van bestuur bijv. bestaat uit vijf bestuurders, zal de NV geldig vertegenwoordigd en dus verbonden zijn indien minstens drie bestuurders het document/contract in kwestie hebben getekend.

Ten tweede is het mogelijk dat de statuten van de NV bepalen dat de vennootschap – naast de algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid van de raad van bestuur – bij alle rechtshandelingen kan worden vertegenwoordigd/verbonden door (bijvoorbeeld) twee bestuurders, gezamenlijk handelend, of zelfs door één individuele bestuurder (vaak ‘gedelegeerd bestuurder’ genoemd). Dit zijn de zogeheten ‘meer- respectievelijk éénhandtekeningsclausules’.

- De NV zal geldig vertegenwoordigd zijn indien minstens het in de statuten voorziene aantal bestuurders het document/contract in kwestie heeft getekend.

Ten derde is het mogelijk dat de NV wordt vertegenwoordigd/verbonden op basis van door de raad van bestuur aan een bepaalde persoon toegekende bijzondere volmachten, waarin diens vertegenwoordigingsbevoegdheden gedetailleerd en op heldere wijze worden opgesomd. Let wel: een algemene volmacht, waarbij één bepaald persoon individueel wordt gelast met de algehele beslissingsbevoegdheid, is niet geldig. De toegekende volmacht moet dus steeds betrekking hebben op een bepaald aantal (specifiek) omschreven (rechts)handelingen.

- De NV zal rechtsgeldig verbonden zijn, indien de bijzonder gevolmachtigde documenten/contracten tekent die binnen de grenzen van de hem toegekende bevoegdheid vallen.

Pro memorie – We behandelen hierbij niet in detail de situatie waarin een NV op formeel correcte wijze een directiecomité heeft ingericht. Kort gezegd zal er in dat geval, binnen de bevoegdheden verleend aan een directiecomité, een gelijkaardige vertegenwoordiging kunnen zijn als hoger vermeld (via meerderheid leden directiecomité, via statutaire handtekeningsclausules of via bijzondere volmachten).

Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (BVBA)

In een BVBA komt de vertegenwoordigingsbevoegdheid in principe toe aan iedere zaakvoerder, individueel handelend (art. 257, derde lid W.Venn.).

- Indien de statuten niets anders bepalen, zal de BVBA – zelfs indien er meerdere zaakvoerders zijn – rechtsgeldig verbonden zijn indien minstens één zaakvoerder het document/contract ondertekent.

In een BVBA is het tevens mogelijk om het bestuur in te richten zoals bij een NV, door in de statuten een college van zaakvoerders te voorzien, waarbij vertegenwoordiging mogelijk is via de meerderheid van de zaakvoerders. Indien er meerdere zaakvoerders zijn, ongeacht of zij een college vormen, kunnen de statuten ook bepalen dat de handtekening van meerdere zaakvoerders vereist is om de vennootschap rechtsgeldig te vertegenwoordigen/verbinden (‘meerhandtekeningsclausule’).

- De handtekening van één zaakvoerder is in zulk geval niet langer voldoende. De BVBA zal pas geldig vertegenwoordigd zijn, indien het in de statuten voorziene aantal zaakvoerders het document/contract in kwestie heeft getekend.

Ten derde is het ook in de BVBA mogelijk de vertegenwoordiging te organiseren op basis van door de zaakvoerder(s) aan een bepaald persoon toegekende bijzondere volmachten. Dezelfde principes als omschreven voor de NV zijn hier van toepassing.

- De BVBA zal rechtsgeldig verbonden zijn indien de bijzonder gevolmachtigde documenten/contracten tekent die binnen de grenzen van de hem toegekende bevoegdheid vallen.

Waar vindt men de relevante informatie?

De vertegenwoordigde vennootschap vindt uiteraard alle informatie om te bepalen wie bevoegd is om de vennootschap te vertegenwoordigen in haar statuten en haar interne vennootschapsrechtelijke besluitvorming.

Voor derden is de belangrijkste bron van informatie de Bijlagen bij het Belgisch Staatsblad.

Vooreerst is iedere vennootschap verplicht een uittreksel van haar oprichtingsakte bekend te maken in de Bijlagen bij het Belgisch Staatsblad, met onder meer informatie over wie de vennootschap bestuurt en verbindt, wat de omvang is van hun bevoegdheid en of deze bevoegdheid alleen, gezamenlijk of collegiaal dient te worden uitgeoefend. Ook iedere wijziging aan deze vertegenwoordigingsregels zal bij uittreksel (moeten) worden bekendgemaakt in de Bijlagen bij het Belgisch Staatsblad. Bovendien dient iedere benoeming en ambtsbeëindiging van een bestuurder/zaakvoerder op dezelfde wijze te worden bekendgemaakt. Aangezien de Bijlagen bij het Belgisch Staatsblad voor eenieder vrij online consulteerbaar zijn (<http://www.ejustice.just.fgov.be/tsv/tsvn.htm>), kunnen derden via deze weg achterhalen (i) hoeveel handtekeningen

verbinden en (ii) de identiteit van hen die deze handtekeningen moeten zetten.

Een vennootschap is daarentegen niet verplicht de toekenning van bijzondere volmachten bekend te maken in de Bijlagen bij het Belgisch Staatsblad. Zo de volmacht niet wordt bekendgemaakt, kan de betrokken derde best aan de bijzondere volmachtdrager vragen een origineel getekende ‘papieren versie’ van zijn volmacht voor te leggen. Indien de volmacht wel wordt bekendgemaakt in de Bijlagen bij het Belgisch Staatsblad, kan het bewijs van de volmacht worden geleverd door consultatie van de Bijlagen bij het Belgisch Staatsblad. In de praktijk worden om die reden bijzondere volmachten vaak toch bekendgemaakt.

Seminaries & opleidingen i.s.m. Grant Thornton

Spreker	Datum	Organisatie	Seminarie / Opleiding
Peter Vermeiren	1 december 2016	Confocus	Waardebepalingen: kunst of wetenschap?
Hilde Gaublomme Bart Verstuyft Chris Peeters	6 december 2016	Infotopics	Onroerend goed in de vennootschap: fiscale optimalisatie en juridische checklist
Frederik De Graeve	Academiejaar 2016-2017	Fiscale Hogeschool	Postgraduaat Fiscaal Recht & Fiscale Praktijk (topics in het domein Fiscaal Ondernemingsbeleid m.b.t. internationaal ondernemen en overdracht van ondernemingen)
Frank Stevens Hans Van Daele	Academiejaar 2016-2017	Antwerp Management School	Executive Master of Enterprise IT Architecture
Hans Van Daele Frank Stevens	Academiejaar 2016-2017	Antwerp Management School	Executive Master of IT Governance and Assurance

Voor het meest recente overzicht van onze seminars en opleidingen kan u steeds terecht op onze website:
www.granthornton.be

Disclaimer

Grant Thornton garandeert de grootste zorg te hebben besteed aan de betrouwbaarheid van de informatie weergegeven in deze nieuwsbrief. Zij kan hiervoor evenwel geen aansprakelijkheid aanvaarden. Wenst u de Grant Thornton Newsletter voortaan elektronisch te ontvangen, dan kan u dit melden via antwerpen@be.gt.com.

Onze nieuwsbrief is eveneens online beschikbaar op www.granthornton.be.

Grant Thornton is een handelsnaam van Grant Thornton Accountants en Belastingconsulenten CVBA, Grant Thornton Bedrijfsrevisoren CVBA, Grant Thornton Efficiëntia CVBA en Grant Thornton Belgium CVBA. Genoemde vennootschappen zijn lid van Grant Thornton International Ltd (GTIL). GTIL en haar leden zijn geen wereldwijd partnerschap. Alle diensten worden geleverd door de leden van GTIL. GTIL en haar leden zijn geen vertegenwoordigers van elkaar, hebben geen onderlinge verplichtingen en zijn niet verantwoordelijk voor elkaars handelingen of nalatigheden. Zie www.granthornton.be voor meer details.

Contactinfo

V.U. Geert Lefebvre
antwerpen@be.gt.com

www.granthornton.be

© 2016 Grant Thornton
Alle rechten voorbehouden.

Antwerpen

Potvlietlaan 6
2600 Berchem (Antwerpen)
T +32 (0)3 235 66 66

Brussel

Metrologielaan 10 bus 15
1130 Brussel
T +32 (0)2 242 11 40

Doornik

Rue du Progrès 4B
7503 Doornik (Froyennes)
T +32 (0)69 84 78 44

Gent

Jean Baptiste de Ghellincklaan 13/0101
9051 Gent
T +32 (0)9 265 02 81

Hasselt

Maastrichtersteenweg 8 bus 7-8
3500 Hasselt
T +32 (0)11 22 72 45

Turnhout

Parklaan 49 bus 7
2300 Turnhout
T +32 (0)14 47 30 70